

[Axel Møller.]

havere, men vil ogsaa kunne virke skadeligt paa Samfundets Kredit i al Almindelighed, og derfor mener vi, at de Forslag, der paa dette Punkt er fremkommet, maa i hvert Fald antage en helt anden Skikkelse, før vi kan gaa med dertil.

Vi kan fra vor Side meget vel anerkende, at de nugældende Regler om Pant-havernes Stilling ikke er de absolut bedste, og at der maaske kan findes en Ændring, som kan gøre det lettere at faa Akkorden i Stand. Men det kan ikke ske i den Form, den her foreligger i, hvor man for det første rammer de Panthavere, som det ned-satte Udvalg skønner ikke har Dækning for Pantegælden; man bortskærer uden videre det formentlig overskydende, som der ikke er Dækning for. Jeg tager neppe fejl, naar jeg antager, at baade Pant-havere og Kautionsister for Panthaverne ofte vil føle sig forurettede ved denne Ordning og vil mene, at hvis man havde ladet dem passe deres Panteret selv, vilde de kunne have faaet et bedre Resultat.

Men ikke blot den Pantegæld, som man skønner der ikke er Dækning for, vil man uden videre skære bort, man gør ogsaa Indgreb i Pantebreve, for hvilke man erkender, at der er fuld Dækning, idet man efter Omstændighederne vil bevilge, i § 39, et Moratorium i indtil 5 Aar.

Jeg skal i øvrigt henvise til de Udtalelser, jeg tidligere har fremsat om et Forslag, der noget lignede dette; vi kunde ikke tiltræde den da foreliggende Form, lige saa lidt som vi kan tiltræde den nu foreliggende Form.

Den foreslaaede Laanekasse kan vi ikke gaa med til, baade fordi Beløbet, 50 Mill. Kr., er alt for stort, og fordi Sikkerheden efter vor Mening er altfor ringe. For her vil man jo nu laane indtil 50 Mill. Kr. ud til kriseramte Landmænd; naar de bare kan skaffe Kautionsister for en Trediedel af Laanet, skal Staten løbe Risikoen for de 66 $\frac{2}{3}$ pCt. Jeg tvivler ikke om, at hvis man oprettede en saadan Kasse, vilde der blive ganske anderledes Tilløb til denne af Folk, der vilde have Laan, end der er af Folk, som vil benytte den Adgang til Tilskud til Akkord, som vi indførte ved Loven af 31. Marts 1928. Denne Lov har været meget lidt benyttet. Jeg vil for øvrigt gerne høre, om den højtærede Landbrugsminister er i Stand til at oplyse, i hvor mange Tilfælde den er blevet benyttet; det bliver vist kun ganske faa.

Men Princippet i Loven af 31. Marts

1928 om Laan til Hjælp til Gennemførelse af Akkord for kriseramte mener jeg er godt, og vi vil gerne være med til at undersøge, om ikke den nugældende Lov kunde undergaa visse Ændringer, saaledes at det blev lettere for Landmændene at benytte denne Adgang, som her er givet dem, til at faa et mindre kontant Beløb til Gennemførelse af Akkord.

Jeg tror, der kunde gøres meget mere ud af denne Lov, end der er gjort. Om Skylden for, at den ikke er blevet benyttet, er den, at Banker og Sparekasser, gennem hvilke Laanene bevilges, har manglet den fornødne Interesse for at give sig af med dette, som jo ikke kan være nogen fin Forretning for dem, eller Grunden er den, at de nugældende Sikkerhedsregler er for strenge, skal jeg lade være usagt. Der kan vel ogsaa være andre Grunde: at man trykker sig ved at melde sig til Akkord, fordi man er bange for, at de andre Kreditorer saa vil falde over en med Retsforfølgning, hvilket man jo ingenlunde er beskyttet imod efter den nugældende Ret.

Efter Lovforslaget er det jo Meningen at udvide Adgangen til en Akkordafvikling i Ro for Retsforfølgning. Vi er paa dette Punkt som paa andre Punkter villige til at undersøge, om der praktisk kan gøres noget for at forbedre den Lov, vi har. Men vi kan ikke gaa med til en helt ny Akkord-lovgivning, og vi kan paa de to vigtigste Punkter i Forslaget: Panthavernes Stilling og Oprettelsen af en stor Laanekasse, ikke tilnærmelsesvis gaa med til saa vidtgaaende Regler som dem, der indeholdes i Lovforslaget.

Mads Larsen: I Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører saavel som af den højtærede Statsminister angaaende Statshusmændenes Forhold, vil jeg gerne have Lejlighed til at stille et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister.

Der blev for tre Fjerdingaar siden i Statens Jordlovsudvalg afholdt et Møde med samtlige Husmandskommissionsformænd, og ved dette Møde var saavel Landbrugsministeriet som Finansministeriet repræsenteret ved en højtstillet Embedsmand. Ved dette Møde havde jeg den Ære paa samtlige Kommissionsformænds Vegne at fremføre til Overvejelse og eventuelt Behandling et Forslag vedrørende en bestemt Kategori af Statshusmænd, nemlig dem, der i Henhold til Loven af 4. Oktober har faaet Tillægsjord lagt ind til et lille Brug eller et Hus uden nogen Jordlod.